

OŻENIAĆ SIĘ (24) *vb impf*

się (19), się (5).

-e- (22), -ę- (2).

o, e oraz a jasne.

inf ożeniac się (7). ◇ *praes 1 sg* ożeniâm się (2). ◇ [2 *sg* ożeniâsz się.] ◇ 3 *pl* ożeniają się (5). ◇ *praet 1 sg m* -m się ożeniâl (1). ◇ 3 *sg m* ożeniâl się (3). ◇ 3 *pl m pers* ożeniali się (2). ◇ *imp 3 pl* niechâj się ożeniają (1). ◇ *con 3 pl m pers* by się ożeniali (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. ożenić się.

Wstępować w małżeński stan; nubere Mącz, PolAnt, Cn; ducere uxorem Mącz, Modrz, Cn; maritare Mącz, Cn; accipere uxorem, iugari, locari in matrimonio Cn (24) : Złodziey niegdy się ożeniał/ A łąsiádow k łwádzbie wezwał BierEz M2v, S2v; Mądry łie ożeniać niema, bo niedostatkow w małżeńłtwie wiele. BielŻyw 101, 108; Kxięża moi ras łie niechay ożeniâiâ/ y niechay dwu żon niemâiâ. KrowObr 232v; Lepiej łie dopuścić kxiężey ożeniâć/ á niłłli dziatki niewinne zâbijâć. KrowObr 233v, 226v, 232v, 236; Załz tákich nie widamy co łie ożeniâiâ/ Iáko gęsi ná wiołnę ták łie odmieniâiâ. RejWiz 56v; OrzList f; BielKron 200 [2 r.]; Marito. Ożeniam łie/ też ydę zá mąż/ włępuyę w małżeński łtan/ sliubuyę łie/ Bierzę łliub. Mącz 210a, [95]d, 252b; RejZwierc 31; nie zdrogiby było/ dárowâć mieszkânie żołnierzom ná onych mieyścâch gđzie ich słuźby trzebâ/ náznâczywłzy im pewną część polâ/ áby tâm y ożeniâli łię/ y czeladz domowâ chowâli/ y gołpodarzmi byli. ModrzBaz 126v; Phil P4; SarnStat 599; [Hodie vxorem ducis. Dzis łie ożeniałz. TerentMatKęł B; w ktorym [artykule] źle dopułzczaćie ożeniâć łie w Panieiłskim łtanie ná słuźbâch Bożych pracuiâcym HerbOdpow Tt7v].

[*ożeniać się kim (1)*: Thakże Athila wrocil łie do Pannoniey/ á gđy łie tham ożeniał iedną pannâ barzo czudną [*celebransque nuptias cum una pulcherrima virgine*], wiele wina wypiwłzy na łwadzbie/ thak w noci wełpiâcki, niemoczâ kthorâ zowâ Apoplexia zdechl nagle. MiechGlab 57.

[*ożeniać się z kim*: Item/ Oica twego/ albo matky twei brata łyna żona/ albo łiołtry łyna żona/ a łtemiç łię ożeniać niewolno. UstKościel 167v.]

Szeregi: »ani się ożeniać, ani za mąż iść« (1): Bo kiedy zmartwych włtanâ iulz ani się ożeniaiâ/ ani za mąż idâ [*neque nubent neque nubentur*] MurzNT Mar 12/25.

»ani się ożeniać, ani mężów pojnowâć« (1): Abowiem po zmárwtychłtâniu [!]/ áni łie ożeniaiâ/ áni mężów poymuiâ [*neque nubent neque nubentur*]: ále łâ iáko Angiołowie Boży w niebie. Leop Matth 22/30.

»ożeniać się a gody stroiç« (1): nákáždy dzyeñ przybywâło donich wiele ludzi/ á ożeniâli łie a gody łtroili BielKron 201v.

Synonim: sliubowâć się.

Formacje współrdzenne cf ŻENIĆ.

Cf OŻENIAJĄCY SIĘ